

УДК 314.336.6
Ременюк Д. Д.
Дударьов В.В.
Студ. гр. ГП-328 ЗНТУ
Канд. політ. н., доц. ЗНТУ

Проблеми усиновлення дітей в Україні

Мета. Дослідити процес усиновлення дітей в нашій країні, виявити чинники, які зумовлюють цей процес і наглядно відобразити картину за останні роки.

Актуальність. Ця тема актуальна як з точки зору можливостей громадян України усвідомлено брати на себе відповідальність за дітей, позбавлених батьківської опіки, так і з точки зору можливостей держави заохотити людей робити такі вчинки.

Метод. Вивчення і аналіз періодичної літератури, законодавства України.

Право сучасного цивільного суспільства не може залишати поза увагою дітей, позбавлених батьківської турботи. Утримання та виховання дітей-сиріт і дітей, позбавлених батьківського піклування, покладається на державу, - проголошено в ст. 52 Конституції України. Для допомоги таким дітям створено розгалужену систему державних дитячих закладів. Разом з тим велику допомогу по влаштуванню таких дітей надають державі окремі громадяни, які за власним бажанням беруть дітей до себе в сім'ї, щоб замінити їм відсутніх батьків, поставивши їх у становище рідних дітей. За статтею 207 Сімейного Кодексу України поняття усиновлення - це прийняття усиновлювачем у свою сім'ю особи на правах дочки чи сина, що здійснене на підставі рішення суду. Усиновлення дитини проводиться у її найвищих інтересах для забезпечення стабільних та гармонійних умов її життя.

В наш час дуже актуальною є тема усиновлення. З кожним роком вона не втрачає своєї значущості, бо кількість діток без належного батьківського піклування, звичайно, зменшується, але все-одно залишається багато дітей, у яких немає сім'ї, а це, у свою чергу, впливає як на розвиток, так і на соціалізацію у майбутньому. За останні роки все більше і більше дітей знаходять належне, спокійне і гарне життя, життя під назвою – сім'я. Тільки у ній, на мою думку, маленька людина може отримати все те, що їй так необхідно, а саме: любов, повагу і належне виховання.

Як кажуть «Діти – це майбутнє!», а яке майбутнє очікує на тих, хто не зрозумів, що таке батьківська турбота, хто не відчув того, як це бути членом такої суспільної ланки, як сім'я. В Україні, нажаль, багато діток, які так і зростають без батьків. Досить недавні цифри – 32 тисячі неусиновлених дітей, а це немаленька цифра для нашої країни. Звичайно це багато, але радує той факт, що за останні три-чотири роки, все більше і більше дітей знайшли притулок у сім'ях, як громадян нашої країни, так і за кордоном. Це можна прослідкувати за наведеними нижче даними.

Рік	Кількість дітей усиновлених громадянами України	Кількість дітей усиновлених іноземними громадянами
2009	2371	1426
2008	2066	1587
2007	1784	1670
2005	1419	2156
2000	2043	1118

Статистичні дані показують, що тенденція усиновлення дітей змінюється. Якщо подивитися на дані про кількість усиновлених дітей членами України, то ми бачимо на протязі останніх чотирьох років невпинний ріст загалом на 67%. Це викликано тим що, по-перше, прийнято низку законів для підтримки родин, що взяли під опіку чужу дитину. Зокрема, від 1 січня 2009 року вони отримують таку саму матеріальну виплату, як сім'я при народженні дитини – понад 12 тисяч гривень, а також мають право на 56 денну відпустку. По-друге, 2008 рік був оголошений Роком національного усиновлення. Саме в цьому році пропагували альтернативні форми виховання сиріт – прийомні родини, та будинки сімейного типу, - що теж змінило ставлення суспільства до усиновлювачів. В Україні існує програма фінансування таких сімей. Вони отримують матеріальну допомогу на кожну дитину в залежності від її віку, матеріальну підтримку батьків, держава сприяє отриманню житла, земельної ділянки, та інші пільги. Частка усиновлень іноземними громадянами теж не дуже маленька, і це благородно.

Звичайно, є певні труднощі. Щоб статус прийомних родин набував престижності, щороку 30 вересня в Україні відзначають День усиновлення. Його мета полягає в тому, щоб віддати належне родинам, які наважилися на такий визначний крок. На мою думку, це дуже благородний вчинок, тому що багато дітей потребують батьківської уваги і всі вони на неї заслуговують. Завдяки родинам, які наважились на усиновлення, щодня майже 60 дітей-сиріт, або позбавлених батьківського піклування отримують нове життя – життя наповнене батьківською турботи.

Українці все частіше становляться батьками для чужих дітей. Вони стали менше боятися матеріальних негараздів і засуджуючих поглядів. За соціологічними даними, 14 відсотків наших громадян хоча б раз в житті замислювались над усиновленням дитини, а три чверті українців не вважають перешкодою для усиновлення наявність в родині власної дитини. Українці навіть почали приймати в сім'ї ВІЛ-інфікованих малюків.

Отже, щоб подарувати трішечки радості і тепла маленькій людині багато не треба, потрібно просто прийняти її в сімейне коло, і не буде страждань і печалі у очах підростаючого покоління. Я вважаю, що родини, які усиновлюють дітей – це дуже сильні і гарні люди, люди, що можуть взяти на себе таку відповідальність, і, на мою думку, майбутнє підростаючого покоління – це майбутнє держави.